

Den salige Anita Cantieri Ocds

Guds tjenerinde, Anita Cantieri blev født i Lucca, Italien, i Toscanaprovinsen den 30. marts 1910. Hun var familiens sidste barn, idet der før hende var født syv brødre og tre søstre. Hendes familie var dybt religiøs og sørgede for at hun lærte katekismus i en tidlig alder. Rent faktisk blev hun i en alder af fem år anset for at være klar til at modtage sin første hellige kommunion. Fra elleve års alderen til hun var atten studerede hun under Sankt Dorothy søstre i Lucca. Tolv år gammel besluttede hun at blive nonne, og dette bragte mange forandringer med sig, som hun kaldte for sin omvendelse.

Som årene gik, blev det bemærket af alle, at hvad enten det var i skolen eller i menigheden, så var Guds tjenerinde altid den første til at tage åndelige initiativer for det fælles bedste, idet hun opmuntrede sine venner og kammerater, især ved det eksempel, som hun var med sit eget liv. Således blev Anita ved Guds hjælp forberedt til sin fuldstændige indvielse til Herren i klosterlivet.

Den 24. maj, 1930, trådte Anita ind som postulante hos karmeliter søstre i Sankt Teresa klosteret. Fra sin indtrædelses første dag viste hun, at hun besad et dybt indre liv og viste alle tegn på, at hun ville blive en perfekt ordenssøster. Hun gjorde alt med et glad sind og med stor omhu og akkuratess. Især viste hun stor hengivelse for eukaristien, som var permanent udstillet for de troendes tilbedelse i den kirke, som var knyttet til kommunetet.

Hun havde knap nok været i klosteret tre måneder, da hun blev alvorligt syg. De foresatte blev tvunget til at sende hende hjem. Hun genoptog sit liv hjemme som lægkvinde, idet hun hele tiden håbede, at hendes sygdom ville gå over og give hende mulighed for at vende tilbage til Karmel. Dette var en stor skuffelse for Anita, men hun underkastede sig Guds vilje. I sin dagbog beretter hun, hvordan hendes fysiske tilstand ikke forstyrrede hendes ro, rent faktisk takkede hun Gud, fordi Han havde fået hende til at forstå, at hendes kald til Karmel skulle realiseres i familien, hvor der ikke manglede hverken klausur, eller celle, eller lejlighed til afkald.

For at blive en helgen i overensstemmelse med ånden i den karmelitiske spiritualitet, optog hendes åndelige vejleder, Monsignor Pasquinelli, hende i Vor Frue af bjerget Karmel og den Hellige Teresas Sekularorden den 1. juli, 1935. Det navn hun tog som karmelit var Teresa af Jesusbarnet. Den 25. august 1936 blev hun medlem af Regnum Christi, en lægorganisation som var klart orienteret mod apostolatet.

Ud fra sin forståelse af sin leveregel, lærte hun, at et liv i bøn og meditation er en særlig tid for at blive forenet med Gud. Hun lærte en storsindet og afklaret accept af sine fysiske og psykiske lidelser hver dag og hun lærte bøn som ofres for sjælenes omvendelse og for helliggørelse af præster og gudviede sjæle.

Hendes tilstand forværredes til stadighed, og i begyndelsen af 1942, var det klart, at hendes tid på jorden ikke kunne vare meget længere. Det er fastslået, at hun faktisk forudsagde dagen og timen for sin død. Anita Cantieris død indtraf kl. 10 om morgenen, den 24. august, 1942.

Mens der om hendes liv ikke er noget ekstraordinært at berette, var hun kendetegnet ved sin glødende længsel efter at efterligne Kristus og nå fuldkommenhedens højder. Rent faktisk skrev hun i sin dagbog: "Jeg ønsker ikke at forblive middelmådig. Jeg vil være en helgen, og da Guds ære hænger sammen med min hellighed, ønsker jeg at udvirke dette på en storslået måde: Jeg vil være en stor helgen."

To andre vigtige aspekter dukkede op under hendes saligkårsproces:

For det første var hun ledet af sand tro i alle sine tanker og handlinger. Med al sin styrke vedblev hun at holde fast ved trossandhederne. Specielt følte hun sig meget tiltrukket af mysteriet om den Allerhelligste Treenigheds iboende liv i hende, Eukaristien, Kristi genløsende død og den Hellige Jomfrus liv. I alle sine handlinger, var hun dybt animeret af længselen efter at udføre dem til Guds ære og for sjælenes frelse.

En anden betragtning blev der kastet lys over under den kanoniske proces:

Anita var, til trods for at hun var ramt af både lunge- og mavetuberkulose, og kun i stand til at sidde op i en stol fra tid til anden, intenst optaget af andres åndelige vel og Kirkens apostolat.

Fader Simione de la Grada Familia, postulator for den uskoede orden, skrev følgende om dette bemærkelsesværdige aspekt ved hendes liv: "Hun følte også et levende ønske om at videregive sin tro til andre, hun havde en særlig nidkærhed for at udbrede Guds rige og blev en effektiv hjælper for præsten. Hun arrangerede barnedåb, forberedte børn til at modtage Eukaristien, tog sig af at vejlede voksne i troen og i bønslivet. Hun kæmpede for syndernes frelse, idet hun sikrede sig, at vandringsbrødet (Viaticum) blev givet i rette tid til dem, der havde brug for det.."

Anita viede sig med hele sit hjerte til den kaldelse hun havde opdaget på sin sygeseng: nemlig at dele den korsfæstede Kristi lidelser for andres frelse. Denne forening med Jesus på korset, i forening med kærligheden til Ham i det hellige sakramente og kærlighed til Maria var de vigtigste andagter i hendes liv.

Hun udøvede et bemærkelsesværdigt apostolat fra sin sygeseng. Folk, som først var kommet for at trøste den lidende, blev selv trøstet, rådgivet og opmuntret af Anita. Mod slutningen af hendes liv var der en konstant strøm af besøgende ved hendes seng. Anita var blevet en nådens kilde for alle, som kom hende nær.

Hun blev saligkåret den 12. december, 1991.

Citater af Anita Cantieri:

"Den tanke, at der er sjæle, som ved deres egen fejl, kommer i helvede, får mig til at skælve af medlidenhed. For enhver pris ønsker jeg at forhindre dette ved at ofre mig selv for dem som et lovprisnings - og bodsoffer. Mod det at elske Gud og gøre Ham elsket af mange, mange sjæle i evig glæde, ville jeg kun bekymre mig lidet om en evighed af lidelser.

"Mod det at takke for en enkelt kommunion, ville et helt liv i tjeneste for Gud ikke være nok. Og Jesus giver sig selv til mig hver dag!"

Kilder: Michael D.Griffin, OCD, Lonnie Sorensen